

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 40. Legatio Constantinopolitanorum ad Lotharium adornata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

ducitur ad Imperatorem, in cuius con- Sæcul. XII.
spectum antea non venerat; tunc vero A.C. 1137.
honorifice admissus est, & numero Capel-
lanorum adscriptus. (*)

§. XL.

*Legatio Constantinopolitanorum ad
Lotharium adornata.*

Sub idem tempus Legati Joannis Com-
neni, Imperatoris Constantinopolita-
ni ad Lotharium Imperatorem perve-
niunt, victoriam de Rogerio Rege repor-
tatam gratulantes. Cum ceteris Græcis
autem venerat quidam Philosophus, qui
contra Sacram Sedem & totam Occiden-
tis Ecclesiam declamare cœpit; Papam,
ajebat, potentissimo Principi similem, Im-
peratorem referre non Episcopum; Cle-
ricos Romanos, excommunicatos & azy-
mitas

(*) Hanc narrationis partem in Cardinali Bar-
ronio non inveni, sed in Annalibus Benedicti-
norum auctore P. Mabillonio hæc lego: *Quæ ad
causam usque referuntur, & non a Petro Dia-
cono scripta, sed a quodam male feriato Schis-
matico conficta, & Chronico assuta, Baronio . . .
videntur . . .* Addit deinde Mabillonius: *Cer-
te ne dissimulem quod sentio, ejusmodi narra-
tiones non omnino abhorrent ab ingenio & in-
dole Petri Diaconi, qui Gloriam & ostenta-
tionem subinde affectat. &c. Annales ad hunc
annum. p. 262.*

Sæcul. XII. mitas dicebat. Huic homini responden-
 A.C. 1137. di provinciam cum Petrus Diaconus in se

c. 116.

bat Græculus, se quidem iudice Latinos
 excommunicatos esse, quia Symboli
 quidquam addidissent, adjiciens: *Vide-*
mus nostra ætate illud impleri, quod Deus
Isai. 24. 2. prædixit, per Prophetam: Et erit sicut
populus sic Sacerdos, namque Episcopi ad
bellum gerendum procedunt, ut etiam Pa-
pa vester Innocentius, milites conducunt,
stipendia distribuunt, purpura vestiuntur.
 Nempe Græci in Ecclesia sua similia non
 conspiciabant. Postquam vero nox liti-
 gantes diremit, Græcus commentarium
 in qua conscripta erat disputatio, ad Pa-
 triarcham & Imperatorem Constantino-
 politanum misit, Petro autem Diacono
 tradidit Scriptum, in quo textus adnota-
 verat, quorum auctoritate nixi Græci
 affirmabant, licita esse Presbyterorum
 suorum matrimonia. (*) Ceterum Se-
 dem Patriarchalem Constantinopolita-
 nam

Sus Græco
Rom. p. 303.

(*) Da haben wir an diesem Philosophen einen
 heftigen Feind, welcher auf die Römische Kirche
 stürmet. Nur schade für alle diejenigen, welche
 von dieser Kirche abgesondert leben, daß dieser
 Griech wenigstens in der Lehre von dem Heiligen
 Geist ein offener Ketzer gewesen ist. Die an-
 dern

nam tunc occupabat Leo Stypiota, qui ^{Sæcul. XII.} anno millesimo centesimo trigesimo quar- ^{A.C. 1137.} to Joanni Calcedonensi successerat, & Constantinopoli annos octo & mensis octo sedit.

Exinde cum Lotharius Imperator exercitum suum & classem, cui Guibaldus Abbas Stabulensis præerat, Salernitanæ urbi admovisset, illa initis conditionibus deditioem fecit; præbuitque novæ litis occasionem inter Papam & Imperatorem, quippe uterque affirmabat, *Chron. Cass.* Salernum suæ ditionis partem esse. *6. 116.* Nova contentio deinde orta, quis eorum Ducem Apuliæ constitueret, toto ferme mense tenuit. Tandemque Papa, consentiente Imperatore, ad hunc Ducatum delegit Rainulphum Comitem, cui deinde ambo publice vexillum tradiderunt. Inde Beneventum digressi sunt, ubi Papa quemdam Gregorium Archiepiscopum esse jussit, postquam præsentis Clericos populumque interrogasset, an quis defectum in electione vel in Electi persona sciret. Tacentibus cunctis, eum Papa

Die

dem Stücke, die er der Occidentalischen Kirche vorrückt, gehören nur zu der Disciplin, und war es allerdings ein Mißbrauch, daß sich damal Päbste, Bischöfe und Aebte zu viel in das Kriegswesen eingemischet, welches aber anheut, Gott Lob, aufgehöret hat.

Sæcul. XII. Die Dominica, quinta Septembris anni
A.C. 1137. millesimo centesimo trigesimo septimo
 consecravit.

§. XLI.

Rainaldus Abbas Cassinensis deponitur.

Chron. Cass. Inter hæc Imperator per amicos mon-
 tur, Rainaldum Abbatem Cassinensem
 c. 118. Regi Rogerio favere, & a Gregorio, Ad-
 c. 119. nulphi S. Joannis filio, militem petisse,
 quo Monasterii arces contra Imperato-
 rem defenderet. Quo comperto Lothe-
 rius missa militari cohorte Rainaldum
 custodiae tradidit. Ipse deinde ad Mon-
 tem Cassinum venit, & in Festo S. Cru-
 cis, decima quarta Septembris, cum Au-
 gusta monasterium intravit, cui uterque
 vestes & vasa argentea munificentissime
 donavit. Tum Imperator cum Episco-
 pis & Proceribus suis in Capitulo assiden-
 causam Rainaldi discuti jubet; sed intel-
 ligens longum examen fore, præcepit
 ut partes condicerent, se Judicio Papæ
 & suo submissuras esse. Interea vero
 c. 120. Pontifex, qui infra Montem in oppido
 S. Germani erat, indigne ferens, quod
 se tam propinquo, Imperator hanc cau-
 sam cum suis proceribus tractare ausus
 esset, comminatus est, se in omnes Prae-
 sules, qui interfuissent, poena Deposicio-
 nis animadversurum. Respondit Impe-
 rator, nullam huic rei fraudem subfuisse.